

Нюарк, Н. Дж. — В середу 25 квітня ц. р. тут помер на 85-му році життя один із найстаріших українських піонерів і громадських діячів у ЗСА сл. п. Теодосій Касків, учитель, педагог й організатор українських хорів у ЗСА. Народжений 1878 року в селі Мозодівка, пов. Підгайці в Західній Україні, св. п. Теодосій Касків прибув 1903 р. до ЗСА, де жив спочатку в Атсоні, Конн., і згодом, з 1909 р. в Нюарку. Був довголітнім диригентом хору „Воля“ у Нюарку, головою Дяківчеського Товариства в Америці і редактором видавального 1914 р. журналу „Рідна Школа“. Брав активну участь у створенні Союзу Українців Капатоликів „Провидіння“ і якийсь час був заступником його гол. президента і протягом довгих років головою контрольного комісії „Провидіння“ та адміністратором „Америки“. Крім того був співзасновником і директором мур. Української Школяри „Тризуб“ і головою Української Централі в Нюарку від 1938 року. Попад сорорі років виконував обов'язки дяківчеського при церкві св. Івана Христителя. Оспроми Покійний дві доньки Емільді і Любов та сина д-ра Євгена з родинами. Похорон Покійного відбувся в суботу, 28 квітня ц. р. і з керуни св. Івана Христителя на цвинтар Євгенія у Нюарку.

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1109 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перемір'я з боями

...на землях Індокитаю, які спливають кров'ю, одна річ була минулого тижня певною: непевність. — так починається інформаційно-аналітична стаття у "Таймі" з 30 квітня п.н. "Дуже непевне перемір'я". А кімчаться ще сумнішим висновком: "Для Камбоджі, Лаосу у Південного В'єтнаму мир, любов, не ближчий сьогодні, як був рік тому".

Постійне порушення цього перемір'я комуністами буквально від першого дня підписання його 27 січня ц.р., як тек використовували кожної нагоди Південним В'єтнамом, щоб збройною рукою відбирати терен, який опинився під комуністичною контролею, знайшло в останніх днях голосний відгук у заявах Генрі Кіссіджера і державного секретаря Вільяма Роджерса. Заклад на адресу Північного В'єтнаму, що він "цінніючі систематично" порушує перемір'я, і заява, що в обличчя такого стану й Америка не почуває себе зв'язаною постановами договору про перемір'я, були останніми з довгої черги пересторог. Вже й раніше були газетні вістки, що американський Уряд повідомив Москву і Пекін, що він не дозволить, щоб його так цинічно обманювали. Припинення Американською очищення портів і рік Північного В'єтнаму від мін, припинення переговорів про економічну допомогу, участь легіонів ЗСА у боях вже не тільки в Камбоджі, але й в Лаосі стали не лише підготовкою тієї дальшої реакції Америки, якої бояться однаково в'єтнамські комуністи, як і американські ліберальні кола: відновлення важкого бомбардування Північного В'єтнаму на зразок налетів із грудня мин. року.

Цим, мабуть, треба пояснити, що на середину травня ц.р. заповідано нові наради Генрі Кіссіджера з висланцем Північного В'єтнаму у Парижі, щоб рятувати мир, якого не створив Паризький січневий договір. Президент Ніксон і його найближчі радники напевно знали про двохлітність і підступність комуністичної сторони. Все ж вони ризикували, коли підписували дуже компромісний і дуже складний договір про "закінчення війни і замирення", сподівалися, що може така комуністи, втомлені війною, "переставляться" на мир, відбудову краю і задовольняться частковою участю у правлінні Південного В'єтнаму. Цинічна поведінка комуністичної сторони поставила у важку ситуацію не лише президента Ніксона, а й усіх державних мужів, які ратифікували те перемір'я окремою декларацією 2 березня ц.р. у Парижі. Якщо не вдасться врятувати перемір'я та замирення, а в Індокитаї відновиться війна — то це буде трагедія для тамтешніх народів і трагедія для цілого світу, це буде ще одна лекція: з комуністами не може бути ніякого компромісу.

Межі партійної боротьби

Боротьба між політичними партіями у плюралістичному суспільстві, а також у суспільстві з двопартійною системою — явище нормальне і навіть констатувати. Ідеться тут про суперництво ідеологій та програм, про намагання партій здобути прихильність широких мас виборців, щоб, досягнувши перемоги у виборах, забезпечити собі умови для реалізації тих чи інших політичних постулатів.

Приймаючи міжпартійну боротьбу як неминуче похідне явище існуючої політичної системи, мусимо одночасно усвідомлювати, що ця боротьба повинна вестися із збереженням певних етичних засад. У ніякому випадку не може бути стосована засада, що "ціль оправдує засоби". Міжгрупова боротьба, як вияв групового суперництва, не може перетворюватися у чинник, який підірвав мораль усього суспільства.

Класичним прикладом того, наскільки небезпечною у наслідках може бути міжгрупова боротьба, коли з неї величезно користується етичний момент, є вже загально відома "афера Вотергейту", пов'язана з плянним шпигуванням діяльності політичного противника, з метою призвичаєння інформації та всякої матеріалі, щоб відтак з їх допомогою цього противника знищити. Це вже не є суперництвом ідеологій і політичних програм, не публічна дискусія, а використання кримінальних засобів і методів у поборюванні противника. Це гірша справа, коли такі методи й засоби стосуються політичної партії, яка стоїть при владі і коли найвищі партійні достойники, які одночасно займають відповідальні становища в державній адміністрації, такі методи апробують.

"Афера Вотергейту" кинула дуже погане світло на багатьох видатних діячів Республіканської партії, які вже опинилися, чи ще опиняться на лаві обвинувачуваних і яким грозить довголітнє ув'язнення. Ця афера, однак, повинна служити пересторогою всім партійним політичним діячам, яких і на внутрішньопартійному форумі і на форумі міжпартійної боротьби зобов'язують окреслені етичні засади.

М. Сосновський

ПРИЧИНИ ТУРБОТ СЕКРЕТАРЯ ЦК КП УКРАЇНИ

Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України 17-18 квітня привернув увагу не тільки в Україні, але й за її межами. Відгук і закордоном. Загалом не заінтересування викликає доповідь В. Щербинського, першого секретаря ЦК КП України, яка відкинула окрасу засідання з відносин, подій та настроїв, які під сучасну пору панують під впливом розділення Москви в Україні. Ця промова, як і постанови пленуму ЦК КП України, викликають розмови, турботи, які у підсвіткових відносинах немас кінця і які згадують сон з очей можновладців Києва і їхнього вищого начальства у Москві.

Пляни виконані і перевиконані

За прийнятим советським стандартом Щербинський на початку своєї доповіді до сід широко говорив про виконання і перевиконання виробничих плянів у республіці, про "масштабні господарського і культурного будівництва", про "темпи соціального і науково-технічного прогресу", і, врешті, про "зростання з а г альноосвітнього, культурного і професійного рівня робітників, колгоспників, усіх трудящих, про підвищення їх політичної свідомості і громадської активності". Багато дечого сказав Щербинський про кваліфікації нових кадрів і перекваліфікації чи поширення кваліфікацій старих кадрів. У республіці, говорив він, "кількість спеціалістів у народному господарстві республіки досягла 3 мільйонів 800 тисяч осіб", а "люди і техніку випускають тепер щороку в середньому близько 350 тисяч спеціалістів".

Не менш імпозантні, якщо вірити цифрам Щербинського, показники виробництва. Хоч за пляном ріст обсягу промислового виробництва був передбачений на 12,9 відс., фактично цей ріст досягнув 13,7 відс. Обсяг ґрунтової продукції сільського господарства становив за 1971-72 роки "близько 41 мільярда карбованців", тобто плян був майже виконаний. Покращали, як запевняв Щербинський, побутові умови населення, а товарооборот зріс на 14,3 відс. Значно збільшилися продаж населенню м'яса, масла, молока, цукру, одягу, взуття, товарів тривалого користування. Коротко, маючи перед собою такі цифри, можна згодитися з висновками Щербинського, що "в народному господарстві республіки досягнуто в цілому непоганих результатів", тим більше, що "трудящі республіки... взяли на цей рік високі, соціалістичні зобов'язання", у виконанні чого плян виробництва будуть у ще більший мірі перевиконані.

Все добре, але...

Накресливши на початку своєї доповіді таку розмову

картину ситуації на окремих відтинках життя і господарства УССР, Щербинський у другій частині своєї доповіді навісильно другу сторінку советської медалі, яка стосується найважливішого чинника в житті суспільства і держави, а саме кадрів, від яких залежить виконання плянів. "Частина наших кадрів виявилася не в повній мірі підготовленою до розділення Москви в Україні. Ця промова, як і постанови пленуму ЦК КП України, викликають розмови, турботи, які у підсвіткових відносинах немас кінця і які згадують сон з очей можновладців Києва і їхнього вищого начальства у Москві.

Найвищі конкретні приклади з окремих ділянок господарства, ЦК е рибницький вказав на помітне технологічне відставання і на необхідність заходів з новітніми досягненнями науки і техніки. Він зазначив, що у "поточній п'ятирічці приблизно половина приросту продуктивності праці повинна бути одержана за рахунок впровадження нової техніки і прогресивної технології. Тим часом, внаслідок недостатньої дієвості, а нерідко й інертності, консерватизму на раді підприємств пляни по впровадженню нової техніки не виконуються".

Недомагав, говорив Щербинський, справа добору, розміщення і виконання кадрів і то практично у всіх областях України. У доповіді відзначено "серйозні порушення партійних принципів роботи з кадрами" в областях Одеській, Херсонській, Львівській, Полтавській, Ворошиловградській, Чернівецькій, де "глушили критику", і де панувала "обстановка безпринципності і безконтрольності". Скомпрометовані керівники на одних посадах звичайно переводять на інші, не менш відповідальні посади. У деяких організаціях непогано себе почували люди, які слабо знають справу, але мають не абиякий досвід підлабузництва. Удодити, зміюти, обмінати встановлені правила і навіть закони".

Враховуючи такий стан. Політбюро ЦК КП України рішення, говорив Щербинський, "зосередити увагу не тільки на досягненнях і завданнях, а й критично проаналізувати стан справ, виявити недоліки, які ще мають місце в справі добору, розміщення і виконання кадрів, підкреслити нашу неперемінність до будь-яких відступів від ленінських принципів роботи з кадрами і норм партійного життя". Очевидно, відповідні постанови винні в цій справі партійний пленум.

Ідеологічні ухили

та недоліки

Чи не найгостріше говорив на цю тему Щербинський, наче перекликаючись у своїй доповіді з редакційною статтею у "Комуністичній Україні" з квітня 1973 р. у якій, стосуючись відомих сталінських засад, заатаковано попередника Щербинського, а тепер члена Політбюро ЦК КПСС Петра Шелеста. Справа в тому, що, як стверджує Щербинський, "ідейно-виховна робота серед трудящих часом проводиться на низькому рівні, формально і тому не завжди приносить бажаний результат". Найбільше загрозливий відгук — це "великий загін учених-суспільствознавців, пропагандистів, лекторів, політінформаторів, а також журналістів, письменників, художників, композиторів, кінематографістів". Як виявляється, на цьому відтинку і в окремих областях "були допущені помилки й недоліки в ідеологічній роботі".

Це, зокрема, відзначено в постанові пленуму, де стверджується, що "деякі об'єкти, місцевості і райони партії, партійні первинні організації, міністерства і відомства, правління творчих спілок, керівники науково-дослідних установ і вузів не достатньо добувають про підготовку, ідейне загартовування і творче зростання науковців, драматургів творчих організацій, видавництва, преси, радіо і телебачення, не завжди гостро реагують на недоліки в роботі, прояви ідейної нечистоти і безпринципності".

Не виняються з своїх "завдань" учені-суспільствознавці, бо не розвинуто буржуазної ідеології, зокрема антикомунізму, ревизионізму, українського буржуазно-націоналізму та сіонізму.

В окремих наукових працях і художніх творах допущено відхід від класово-партійних критеріїв в оцінці суспільних явищ і подій. Повільно усуваються недоліки в формуванні репертуару театрів і концертних організацій. Продовжує залишатися низьким ідейний і художній рівень деяких кінофільмів, теле- і радіопередач".

Для советських можновладців у Києві драматично залишається в першій мірі "національна проблема" в УССР, про яку, як говорив Щербинський, "так багато бажають наші вороги за кордоном", хоч вона, запевняв він, "у нашій республіці не існує", бо "національне питання розв'язане у нас найкращим чином, правильно, по Леніну". Ці нібито самовпевнені слова лідера ЦК КП України досить цікаво контрастують з іншими його твердженнями про "національне чужство і обмеженість", прояви "місничності", про "ідейну, моральну, ідути врозріз з ідеями загальносоветського патріотизму", любовию до "советської батьківщини", "советського народу".

Не заважаючи на те, що, згідно з заявою Щербинського, "трудящим України завжди були чужі ідеї буржуазного націоналізму", завданням партійного виховання (Закінчення на стор. 6-й)

П. Феденко

"РЕАЛЬНА ПОЛІТИКА"

Мюнхен. — Ці слова більш-менш відомі, і мої ідеї, і легка рука канцлера Бисмарка, майстра в справах міжнародної політики, яка завершилася створенням Німечки імперії 1871 року після перемоги над Францією: "Realpolitik". Відомо, що в міжнародній політиці моральні правила й принципи відступають на задній план перед інтересами урядів. Тут рішальну роль грає те, що називають французьки "святим егоїзмом".

Цими думками провідник Британської Партії Праці Гарольд Вільсон був у гостях у Чехо-Словаччині, окупованій "братніми арміями" комуністичної імперії від серпня 1968 року. Вільсон заявив у Чехо-Словаччині, що події 1988 р. (агресію на цю країну), "слід забути".

Ці слова Вільсона, що був 1968 р. головою уряду Великобританії і тоді гостро протестував проти агресії Москви та її вірних супутників на Чехо-Словаччину, викликали критику і обурення в лондонському парламенті, в англійській пресі і, само собою, найбільше в Чехо-Словаччині та між чехами й словаками на еміграції.

Однак, нас не мусить надто дивувати дискусія в лондонському парламенті та в пресі Великобританії з приводу заяв Вільсона в Чехо-Словаччині. Його порада громадянам Чехо-Словаччини "забути" московську агресію і окупацію їхньої країни мала на увазі не інтереси чехів і словаків, а інтереси Великобританії, як і собі уявляв Вільсон.

Вже віддавна провідні особи в міжнародній політиці Англії шукають згоди між західними війсьними державами та диктаторською Москвою, що створили свою імперію від Ельби в Європі аж до Тихого океану в Азії. Цю в цій політиці доводиться з невинним парнем "торгуватися" і жертвувати йому інтереси інших народів, щоб забезпечити власні вигоди, всі знають.

"Реальна політика" в житті народів має довгу історію. Деколи ця політика має характер анекдоту, частіше вона драматична і навіть трагічна.

333-го року перед нашою ерою цар Александр Македонський вприснув у військом своїх грецьких васальних держав в Азії, на завоювання Персії. Після перемоги над персами та іншими народами Александр звелів усяди в завоюваннях країн будувати храми і ставити його статуї: мовляв, він — син бога Зевса. Цей наказ послав Александр із Азії також в Грецію, в місто Афіни, центр науки й культури тодішньої доби. Само собою, освічені атенські громадяни глузували з дикими удатого полководця, але чи могли вони протиставити волю Александру? Тому вирішили поставити його статую і принести йому жертви, за місцевим звичаєм, сказавши: "коли Александр..."

Закінчення на стор. 6-й

сандер хоче бути богом, то нехай буде"... "Реальна політика" велика зовсім недавно будувати пам'ятники Сталінові, за його життя, у Варшаві, в Празі, в Будапешті та в інших столицях Советської імперії, бо генералісимуе Сталін хотів бути богом...

"Реальна політика" робить не раз ідеологічних і релігійних противників союзниками проти спільного ворога. За 30-літньої війни (1818-1848) на чолі уряду Франції стояв кардинал Рішельє. Німеччини в той час ішла заперек війна між католиками й протестантами. На поміч німеччині про-о-т-естантам прийшов з військом шведський король Густав Адольф. Німечські католики вірили, що уряд католицької Франції допоможе їм у війні з протестантами. Однак, кардинал Рішельє став союзником шведського короля "еретичів" проти католицької Франції. Французький уряд хотів підірвати силу Німеччини, розбити її на окремі невеликі держави і забезпечити так перевагу Франції в Європі.

В час 30-літньої війни не мало розчарування зазнали протестанти через "реальну політику" своїх одвічних ворогів. Після поразки чеських протестантів "на Вільській Горі" 1620 року в бою з військом Католицької Ліги, що прийшло з Німеччини й Австрії, було багато чехів, приналежних до протестантизму, на еміграції в різних країнах Західної Європи. Провідником чеських свангеліків був відомий учений Ян Амос Коменський. Він надіявся, що англійський уряд Олівера Кромвелля, гнібителя католицької Ірландії, допоможе протестантам в Європі. Якого ж глибокого розчарування зазнали чеські свангеліки, коли Кромвелл виявив свою байдужість до реформованих церков, визнавав створення після 30-літньої війни політичну рівновагу між протестантами й католиками і дав головно про розширення англійської торгівлі в світі. "An praeter Mammon nihil quaeritur" (чи окрім наживи нічого більше не треба), — писав Коменський в листі до одного свого приятеля.

Перейдімо до часів ближчих до нашої доби. Імператор французів Наполеон I (1804-1815) мав у своєму військом вірних союзників — польських патріотів, що хотіли відновити незалежну Польщу. Ім'я генерала Домбровського, що бився за інтереси Наполеона в Італії та в інших країнах, увійшло в польський і аціональний гимн, тоді с т о р е н и й: "Марш, марш, Домбровські, сто Афіни, центр науки й культури тодішньої доби. Само собою, освічені атенські громадяни глузували з дикими удатого полководця, але чи могли вони протиставити волю Александру? Тому вирішили поставити його статую і принести йому жертви, за місцевим звичаєм, сказавши: "коли Александр..."

Закінчення на стор. 6-й

Закінчення на стор. 6-й

Листи до редакції

ЧОМУ Я ЧИТАЮ ПОЛТАВУ

Я щойно почав серйозно вивчати українську мову. Правда, я змалю, говорив українською мовою, і зміг читати, хоч і помалу. Я декламував вірші при спеціальних okazіях і ходив до церковної школи, де також вивчав українську мову.

Мене мова цікавила, як і український спів і танець. Я виступав, танцював і завжди шанував і любив українську культуру, але не розумів культуру і мову так, як тепер починаю їх розуміти, коли на двадцять восьмому році життя починаю думати, читати і писати українською мовою про себе і свою культуру.

Звертаючись до "Свободи", я знаходжу Леоніда Полтаву і читав його портрет про українське Водфало. Перед очима появляється знайомі літні мисці, де я бував, де мене говорили живі люди і я ненаве чути українську пісню, як то часто чув, слухаючи українську радіопрограму. Полтава зміцніла у читача між людьми так, що здається ви говорите з ними. Читав статтю, в якій Л. Полтава пише про советську імперію, і в дійсно переживає все так, як напевно і він переживав. І, закінчуючи читати статтю, вам хочеться щось зробити, щоб боротися з несправділю і злом.

В кожній статті Л. Полтави тверда переконаність в тому, що українська культура живе, лише і розвивається тут в Америці так, як не може на тій, не нащій землі. Я гіпшу мовою, знавцями і всім іншим, що українське, бо все це скріплене ланцюгом душевної волі і творчості і — посвячене словом надії. Я радію, що живу в Америці, де можу говорити і писати без страху таємної конгресу.

Коли мені було тринадцять років, завітав до нас Леонід Полтава. Він говорив глибоким баритоном, чудесною українською мовою. Це був справжній український письменник, і він зачарував мене. Він говорив так, що можна було подумати, що він не в Америці, а в Україні. Він вважав своїм обов'язком писати рідною мовою, де б він не був, і цю певність передав і мені.

Коли до Леоніда Полтави звернувся один наший хлопець зі своїми початковими віршами, думаючи, що ці вірші будуть надруковані, Леонід Полтава не відмовив йому часу, прочитав і вірш і змінив вірш у того хлопця, що він зробив таланту. Л. Полтава вихвалявся, те дивлячись на мене, що був дуже завантажений справою.

Леонід Полтава вирішив читати свою книгу і тому їм ширший публіцистичний письменник, який з щобого до українських людей мав своє життя і скріплював його додому поколіннями української культури на захист України в Америці, бо де живе вільне християнське слово, там і наші українці.

І так, ніколи не бачивши України, про яку говорять батьки, пишуть та співають, я захоплююся своєю Україною, в якій я живу.

Рідна мова і культура — найгостріший меч проти байдужих і хободних, що відірвалися від свого, а живуть лише чужим.

Живе слово є живим у темряві. Тому я читаю Полтаву.

Стефан Готман

Аппелтон, Віск.

блонди: "блонда наша" і "блонда німецька".

Нічого не скажеш, що пізно прийшла "Блонда" да привітно кинула в мене "добрий вечір". Віль-Віль, по той бік паркану стояла "Марія" й розповідала про наші великодні звичаї. Він за нею повторював "Христос воскрес". "Вістуну" "вскрес". Скрегохучи зубами "ададеку прелучулося кілька дівчат."

Негідний він не то казати, а й чути чужі слова! Вимовляв він дуже смішно, і я проходила чинила Марію.

— Швидше ота черва навчиться!...

(Далі буде)

Галина Крус

ВЕЛИКОДНЕ ЧУДО

(Із щоденника остишки)

(1)

Найвеличніше свято нашої літньої працювали півдня. Радості не приносило. Ні радості, ні надії. А безнадійно поглиблять. Краще б тогосьвята не було!.. І не брали такий жаль, коли б доля наша залежала від чогось значного, а то... немов ні глум! — отакої дрібниці. А її ж не обійти, ні перескочити. Бо де візьметься в ді вочому — остишкими! — таборі чоловік чи парубок, аби хоч хлоп'я, щоб удосвіта обігло барак і сказало "Христос Воскрес"? А бестого нікому з нас не бачити своїх батька-матері, не ходити по рідній землі. Доведеться й руки скласти в далакий чужині. Рідні й знаті не будуть, де могли наші... Та й придумала ж котрась отаке безглуздя! А всьодурне поширюється швидко й у наших умовах бере веру над розумом... Як і кожної суботи, у ве-

і тільки хто підніметься на вулицю, так його й приголомшують.

— Ото дурні! Ця казочка має силу на Новий Рік! Тому то й посилають ходять тільки хлопці...

— І на Великдень, — заперечують.

— Якщо б навіть і так. То й тоді це — безглуздя: війна вік не буде, колись закінчиться, і всі повернемось додому.

— Не повернемось. Не доживемо! Або під бомбами згинемо, або... мало що може трапитися!

Немов шукла, налетіла на мене Явдонька:

— Ти чого зуби скалиш?

— Бо смішно.

— Ой, сестро, схаменися!

Що про нас люди подумають? Скажуть: "радіють людському горю".

— Чи не ти це горе придумала? І тому аж із трафверку сюди причухрала?

— Не я. Дипропетровський дівчата знають краще. І всі повірили, і всі плачуть. А ми радіємо...

— Хто це — ми? Ти ж плачеш!

— Ми! Бо ти — моя сестра...

— Двоюрідна!

— ...материного коліна, а це так, як рідна.

Я замовкла, а Явдонька не вгамувала:

— Ти не слухаш мого наїди, ідеш своїм трибом... Коли вже я навчаю тебе, щоб була, як люди?

— ?

— Радіють люди, і ти радий, а плачуть — плач.

— Ніколи.

— Ти вперта, як дядько Іван...

— Багато людей кажуть, що я в батька віддася, — знехоти кидала їй, а сама думала: "Гітлер у спідниці! Я тобі материні коліно, а не ти мені. Щоб когось учини, треба самій хоч дещо знати. Також — учителька! Трьох клас не закінчила! Тут я трохи сперечаюся сама з собою: у 33-му Явдонька була пухля, як колода, — хіба їй до науки було? До школи приходила, бо школярям давали по місяці відпустки. Сиділа, не розуміючи слів учительки, й чекала, коли вже ту юшку дадуть. Тільки чудом вижила, а втрапивши батька, ввесь день школи вже не прийшла: треба було допомагати матері рятувати малого брата. Трирічний Василько як перестав веселитися, то кілька років на ноги й не ставав... Істи не було чого й веселитися, бо весною тітка садила не картоплю, а картопліне лущиння... Щоб якоюсь жити, вони — тітка й Явдонька — брали в районі поштою й вивинали скатерті та сорочки. Здається, призначені на експорт... Та інша думка бере верх: а чому вона в 33-му була тільки в третій? По два роки сиділа в кожній... а він завжди йшов своїм трибом... Сиділа на батькову адресу! Мабуть, не було людини в селі, щоб чогось не сказала. Оці співчувачи і на м, мамі, інші — виправдували себе: Бо помогли спротами стати... Я мовчки вислухувала, дивуючись батьковій незародності: один-одинокий на все село не зумів жити в лаштунувати. А це ж так просто: — Писалися люди в колгосп — чому не записався? — Люди не читали, та й живуть... А він у книжках знавди шукав. От і дочита-

Ф. мисл. Мирослава Харина

НЕВІРНІ ТОМИ

ПРОПОВІДЬ З НАГОДИ ВІДКРИТТЯ УКРАЇНОЗНАВЧИХ СТУДІЙ НА ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ 30 КВІТНЯ 1973

Вчора Українська Церква, що відзначає заповідані за григоріанським календарем свята, обходила пам'ять Апостола Томи, який недовіряв своїм приятелям, коли повідомляв його, що бачили Воскреслого Христа. Тома, критичний дослідник правди, висував сумнів та ставив застереження: «Якщо бачили бачили його рукам знаєш від плям і не кладу свого пальця у місце, де були плями, а й руки мої не вкладаю в його бік, не повірю» (Іо. 20, 25).

Тим же виявив своє песимістичне наставлення до Великої Правди — Воскреслого Христа. Йому, який бачив, що сталося з Ісусом у п'ятницю, так само було по-важко, що Христос воскрес. На його песимістичну адачу гляділо пропагандистське наставлення останніми подіями, що мали місце в Єрусалимі, не міг пояснити собі появи Ісуса Христа, про яку розповідали йому інші апостоли.

Та після наступної появи, після двох пізнань, Тома ладе наважиться перед Ісусом (Іо. 20, 26): «Господи мій, і Бог мій!» Христос не карав його за невірство, тільки лагідно промовив: «Побачив мене, то й віруєш. Щасливий ти, хто не бачивши, повірує!»

У свідою на вступі навіз цей привід з Томою, щоб нагадати, що він неодинокий у своєму невірстві. Коли звернувся до залу: «Створіть Українським студіям на Гарвардському Університеті — багато було тоді невірних томів, та це й сьогодні є такі, які не вірять, що із цих українознавчих студій може щось бути, чим сьогодення в світі, яка з доміш була поставилася до Великої Правди, що Гарвардський Університет відкрив свої гостинні брами для Українських студій.

Відомий французький мислитель Мартен у своєму творі «Воля і чин» писав: «Сприятливі обставини мають, цінність тільки для того, хто відмовляється від підготовки, щоб скористатися з них. Нагода для якої ми не підготували, тільки поставити нас у скрутне положення».

Візія майбутнього... (Закінчення з стор. 1-ої)

Носик Лисогір

ЗА ПРАВДУ

СЛОВО НА СВЯТІ В ГАРВАРДІ 30-ГО КВІТНЯ 1973.

(Переклад з англійського)

Цілу уже тисячолітню історію українського народу можна б характеризувати, як одне велетенське змагання ЗА ПРАВДУ.

Уже в другій половині Х-ого сторіччя володар першої української держави, Київської Русі, князь Володимир Великий вислав послів до Риму і Царгороду, щоб пізнали ПРАВДУ віри і в результаті він в 988 році нашої ери встановив християнство в Україні, що почало промінювати на весь європейський схід.

Правди шукали і за правду змагалися і його наступники, князі Ярослав Мудрий, Володимир Мономах та інші.

Шукання правди і її презентація були змістом змагань і всіх дальших періодів української історії. Як українське «Слово о полку Ігоревім» з XII-ого століття є найвидатнішою літературною пам'яткою Київської Русі та перлиною світової літератури і культури, так і пізніші Остромирове Євангеліє з 1066-ого року і Острозька Біблія з 1581-ого року є найвидатнішими писаними культурними пам'ятками тієї доби.

Однією великою епопеєю шукання і презентації правди та змагання за неї треба вважати Козацьку добу української історії, в якій мала місце початок Києво-Могилянська Академія, заснована 1632-ого року, що стала своєрідною академією академії також для інших слов'янських народів.

Це тисячолітнє змагання за правду, до якого треба зарахувати заснування Науково Товариства ім. Шевченка, яке в цьому році відзначало своє 100-річчя, мало в нашій добі своє історичне завершення, як 22-ого січня 1918-ого року волею і силою українського народу була встановлена суверенна і народоправна Українська Народна Республіка.

Три роки пізніше виявлені створенням цієї Республіки право і правда українського народу знову були заперечені насильством сусідів. Але змагання за них ніколи не припинилися і одним з їх виявів була ініціатива українських студентів в Америці, щоб зібрати відповідні фонди і при одному з американських університетів встановити осередок українських студій. Це тим більше, що саме в цій країні правда про Україну у той час далеко не була на висоті. Стердив це і такий відомий знавець східно-європейських справ, як покійний професор Ернест Джей. Сіммонс, який у своїй передмові до Англо-мовної Української Енциклопедії в 1963-ому році писав:

«Непропорційно мало зусиль відведено на українські студії, хоч Україну з понад 40 мільйонів населення перевищує щодо кількості населення і території тільки Росія. Частини це занедбання випливає, очевидно, з переконання, що Україна після століть поневолення і позбавлення свободи, втратила свою ідентичність, як одиниці нарід та нація. Але нічого не може бути далі від правди, як таке переконання, і в такому підході містяться небезпеч-

гового з'їзду ФКУ передано до вирішення виконавчої, при чому відмічено, що згідно із статутом, такий з'їзд повинен відбутися ще цього року.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В ГАРВАРДІ...

(Закінчення з стор. 1-ої)

цій справі. Коли проф. Прицак радився із своїми приятелями та співробітниками, як найкраще зібрати в Гарвардський Комітет Українських студій виявити адлячість громаді за підтримку, думка була однодушною: показати цій громаді, як працюють ті гроші в Гарварді. Це й дало спонуку до публічного захисту докторської дисертації першого випускника цих студій, Ореста Субтельного.

Після короткого слова проф. д-ра Прицака відбувся запланований виступ президента Гарварду д-ра Дерекса Бока, на закінчення якого він прийняв першого докторанта з українських студій в Гарварді Ореста Субтельного, д-ра Ярослава Білинського, д-ра Леонарда Лисогору, проф. М. Богатона з Лемонт Коледжу, проф. З. Абрамовича та інших, як також ряд привітних громадян, між ними головного префекта «Провідання» і віцепрезидента УККА О. Мирослава Харину, головного представника УНСОУ та виконавчого віцепрезидента УККА Йосипа Лисогору, президента Фонду Катедри Українознавства м-ра Степана Хемича, наступного президента Українського Лікарського Товариства П'яничі Американа д-ра Юрія Кушніра, репрезентанта Т-ва Українських Інженерів І. Андрия Пашука та ін.

ПІСЛЯ ВСТУПНИХ ЗАВВАГ

Після вступних заавг проф. Омеляна Прицака та д-ра Дерекса Бока, приступлено до головної частини сесії — оцінки і обговорення докторської дисертації Ореста Субтельного про гетьманування Пилипа Орлика та його добу. Проф. Прицак насамперед представив коротко докторанта: Орест Субтепальний народився в 1944-му році, на українській землі в Гарварді вступив початково як спеціальний студент після встановлення першої катедри цих студій в 1968 році та закінчував на першому відділенні професора д-ра Олександра Оглобля, до другої світової війни професора і декана факультету історії на Володимирському Університеті в Києві. Власне під проводом, виказавками і наглядом проф. Оглобля, який сам є одним з найвидатніших українських істориків, зокрема Мазепинської доби, Орест Субтепальний почав свої студії гетьманування Пилипа Орлика та його доби, відбивши при цьому наукову пошану та віддавши державні архіви у Франції, Швеції, Польщі та інших країнах. Результатом його студій і є його докторська дисертація, першим опонентом якої є проф. д-р Олександр Оглобля.

ПЕРШИЙ, ПЕРША, ВПЕРШЕ

Уже згадувало, що докторська дисертація Ореста Субтельного була першою в українській історії в рамках українських студій в Гарварді, а першим її опонентом був проф. д-р Олександр Оглобля. До цього долучилося ще одне перше: перший опонент першої докторської дисертації з українських студій в Гарварді вперше в цьому університеті подав оцінку оспорюваної дисертації українською мовою.

Проф. д-р О. Оглобля насамперед привітав тему дисертації: Пилипа Орлика і його добу, над якою в історичній науці в Східноєвропейському Союзі «висить невблаганне табу». Докторант у своїй дисертації дав аналіз турецької і кримської угод, користуючись невикористаними домі архівними джерелами. Очевидно, що дисертація має деякі недоліки: перебільшення «мусульманського аргументу», не ділком повне з'ясування розбіжностей між Орликом і запоріжцями, де-що замала увага до інших членів екзильного уряду Орлика та деякі дрібні неточності чи дублювання помилок, що в жодному разі не по-

радна Анна Чопик з Бостону, як також ряд теренових діячів, до яких у Східній Понеділок долучилися ще гол. касир Уляна Дячук та головний редактор Антін Драган.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Цього літа відбудеться третя з ряду програма курсів україністики в Гарвардському Університеті. Так, як у минулих роках, програма цього літа включатиме курси в ділянках історії, літератури та мови.

Українська спільнота дуже щедро пожертвувала на Катедру Українознавства в Гарварді. Участь у літніх курсах — це найкращий спосіб скористатися з праці, яку вже викладає в Центр Українських студій.

Ці курси спеціально корисні й важливі: (1) для студентів, які спеціалізуються в ділянках славистики і словознавства; (2) для студентів, які цікавляться історією, політичними науками, літературою, економікою та іншими ділянками гуманістичних і суспільних наук; (3) для вчителів українознавства в рідних школах.

Навіть, якщо ви спеціалізуєтесь в іншій ділянці, наприклад, в інженерії чи в природознавчих науках, можете скористатися з курсів в Гарварді з вашої спеціалізації, і одночасно надбати більше знання з україністики.

Очевидно, програма літніх курсів не є виключно академічною. В Кембриджі, Бостоні та околиці є безліч можливостей на різні науки, культурні й товариські заняття. У минулому щоліта українська група при Гарварді влаштувала багато цікавих викладів, вечірок і товариських зустрічей для студентів.

Ви можете допомогти Центрові Українських студій в Гарварді такими способами: повідомити знайомих і приятелів про літні курси україністики в Гарварді; повідомити нас, чи плануєте брати участь в літній програмі україністики в Гарварді.

Якщо так, пишіть на адресу: Ukrainian Studies — Summer School, Harvard University, 1737 Cambridge Street, Room 208, Cambridge, Mass. 02138.

Іван Гуцайлюк переобраний на голову Відділу УККА Округу Лігай Веллі

У неділю 8-го квітня ц. р. о год. 3-й по пол. в залі української православної парафії в Аллентаві, Па. відбулися річні загальні збори Відділу УККА Округу Лігай Веллі.

Збори почато молитвою, що її провів о. прот. В. Чекалюк, а після голова Відділу УККА відкрив збори, підкреслив важливість сучасного моменту, згадуючи важке становище українського народу у нашій поневоленій Батьківщині.

Зборами провадила Президія: д-р Ігор Федорів — президент, секретар Іван Стасів. Вислухавши звіти Управи, в яких накреслено минулорічну діяльність, предсиди кн організації і платники УНФ одностайно ухвалили абсолютну уступальну Управі.

Нова Управа на 1973 рік: Іван Гуцайлюк — голова, Іван Стасів — заступник, Роман Гарас — другий заступник, Іван Михайло — секретар в українській мові, О. Сип Пінковий секретар в англійській мові, Іван Федорак — фінансовий референт, Іван Ганч помічник, Дмитро Гудз і Степан Петровський організатори референтів, О. Вілінський і Дмитро Хорват культурно освітні референти. Жіноча референтура: Анна Гарас, Анна Сиган, і Марія Корчева. Контрольна комісія: Іван Шевець, Михайло Путньо і Михайло Бельчиків. Комісія зовнішніх зв'язків: д-р Альберт Кіпа, д-р Ігор Федорів і проф. Борис Гілінський. Громадський суд: о. Василь Чекалюк, Володимир Вербоуський і Володимир Шеветок.

Перед закінченням зборів голова Президії д-р Ігор Федорів звернувся до представників Українських Організацій і платників УКФ, закликаючи до посиленої співпраці у Відділі УККА.

Збори закінчено молитвою.

М. Іванів

Омелян Прицак, як також були запити із залу і всі погоджувались, що Субтепальний відповідав та давав свої висновки з подивуваним знанням справи. І коли голова Гарвардського Комітету проф. О. Прицак під кінець проголосив, що Комітет прийняв висновок Субтельного в оброну його дисертації та признав йому науковий статус доктора історичних наук, ентузіастичні оплески в залі довго не змовкали.

СУБТЕПАЛЬНИЙ ВІДПОВІДАЄ

Усім опонентам його дисертації, професорам Оглобля, Кінекові і Героєвському, відповів докторант Орест Субтепальний, подякувавши за коментарі і заваги. Щодо закиду про перебільшення «мусульманського аргументу» треба мати на увазі, що Орлик був вихований в християнському домі, свою освіту він починав у Вільні в єзуїтській, а не в мусульманській школі. Свідком його великої релігійності є його «Діарію», в якому зазначається, що він не мав жодного дня був на Службі Божій, часом більше разів, і не любив мусульман. Це мусульманський вплив і на його політику. Конфлікт між Орликом і запоріжцями мав живило не з'ясування в дисертації достатньо, але на це дуже мало джерел. Щодо змістового впливу на дисертацію орликовського «Діарію» — хто з ним познайомиться, той не може оминути впливу того історичного документу. Погоджуються із завагою по потребі поширення теми впливу Орликовського виховання на його поведінку. Відповідаючи на заваги проф. Героєвського, докторант зазначив, що він писав свою дисертацію з української, а не польської чи будь-якого іншого погляду. Далі Субтепальний закінчив, що це цілком природне, що студент пише свою дисертацію більше з думкою про своїх професорів, ніж про читачий загаль.

Цілий ряд запитів поставили докторантові ще проф.

КАНАДА ВИПУСКАЄ ВОСЕНИ ЦЬОГО РОКУ нові поштові значки, номінальної вартості від 1 до 6 центів. На них будуть зображені портрети колишніх канадських прем'єрів, замість одностайного малюнку голови сучасної королеви Англії Єлизавети другої. Ці портрети залишаться тільки на випуску ціною у 8 центів.

Відділ УНКА в Бостоні відбув збори

Бостон, Масс. (о.ш.). — Інж. Конрад Гусак був тут переобраний на голову місцевого Відділу УНКА на загальних річних зборах, що відбулися в неділю, 18-го березня ц.р. Зборами керувала Президія: Орест Шудлюк — президент і інж. Адриан Стецько — секретар.

Звіти голови і референтів виказали, що в минулому році Відділ УНКА перевів посилену діяльність на громадському й зовнішньому відтинках. Звітвали: голова — інж. К. Гусак, заступник — І. Волощук, секретарі — Д. Галонжик і М. Франківський, скарбник — В. Федорів, референт УНФ — М. Франківський, референт преси — І. Кекур, референт зовнішніх зв'язків — О. Шудлюк, голова Товариського суду — С. Сидларчук і за Контрольну комісію — В. Ганчар.

Відділ УНКА перевів мототурку та маніфестацію 13-го травня м.р. в обороні нескорених в Україні, виславши резолюцію до президента Річарда Ніксона і генерального секретаря ОН, Курта Вальдгайма. Діви в серпні 1972 року пікетували виставку „СССР — мистецтво і прикладне мистецтво в минулому й тепер“, при чому передано дирекції музею в Бостоні листа, в якому звернено увагу, що багато українських експонатів були підписані, як московські. Дирекція переслала листа до Департаменту Сейту. Конгресмен Люїс Дей Гікс внесла Резолюцію 884 8-го березня 72 р., а конгресмен Джеймс Бурк вніс Резолюцію 895, які закликали делегацію ЗСА до ОН підняти оборону людських прав в Україні на Комісії Людських Прав ООН. 22-го січня проголошено „Український День Незалежності“ в стейті та Бостоні, а

перед Саті Голом повізав український прапор. 1-го жовтня пікетували виступ ансамблю „Березка“, з вдалим відгуком на телебаченні. НА УНФ зібрано 1,795 доларів, зайнявши 14 місце серед громад у збірці на УНФ. Тут треба підкреслити, що Михайло Франківський зібрав суму 1,525 доларів, за що йому належить окрема подяка. Відділ зложив 1,000 дол. на КФУ при Гарварді. Відзначено разом з литовцями, латвіями й естонцями Тижень Поневолених Націй окремим маніфестацією. У місцевій пресі було поміщено кілька листів і дописів про теперішню ситуацію в Україні.

Нові керівні органи Відділу — Управа: інж. Конрад Гусак — голова, Вол. Федорів — заступник, Орест Шудлюк — заступник і референт зовніш. зв'язків, Дмитро Галонжик і Мих. Франківський — секретарі, Вол. Гетьманський — скарбник і референт УНФ, Микола Рогач і інж. Микола Калиніченко — культурно-освітні референти, Дмитро Мельник і Мих. Трухан — організаційні, інж. Вол. Тутка, Микола Щербанович і Іван Волощук — члени. Товариський суд: Степан Сидларчук, Іван Банадиш і Петро Мороз. Контрольна комісія: Вол. Ганчар, Микола Сухий і Григорій Чорний.

На зборах висловлено побажання, щоб Відділ УНКА посилив співпрацю з молоддю через кооперацію в членів Управи молодих представників від Осередку СУМА, Станції Пласту і Студентської Громади. Також в плані є відзначити 40-ліття штучного голоду в Україні.

Треба надіятися, що наші церковні громади, організації та громадство прийде з допомогою новій Управі Відділу УНКА.

Засідання 3'тдового Комітету Федерації Українських Професіоналістів і Підприємців в Едмонтоні

Засідання Всеканадського 3'тдового Комітету Українських Професіоналістів і Підприємців в Едмонтоні, Альберта, відбулося у середу 7-го березня з метою продовження підготовки до відбуття 3'тду в Едмонтоні, 18, 19, 20 і 21-го травня цього року. На фото сидять (зліва): адв. Петро Саварин, адв. Лаврентій Дікур, голова Комітету і Едмонтонського Відділу організації; проф. Манолій Р. Лупул, Орест Муляк. Стоять (зліва): д-р Лево Фарина, д-р Віктор Байрак, Нестор Кіт. Члени Комітету, яких на знімку немає: Петро Олюк, адв. Петро Шевчук, Василь А. Косташ і Едвард Кей. На першому засіданні заповідаєно, що між гостями-промовцями на 3'тді будуть: д-р Петро А. Ковдра, голова Комітету Українців Канади, Стенлі Гайдаш, федеральний міністер міжкокультури, Роберт Л. Стенфілд, провідник опозиції у федеральному парламенті.

Чотири групи бандуристів на святі Шевченка у Бавнд Бруку

У суботу 24 березня ц.р. відбулося в Осередку Української Православної Церкви в Саут Баунд Бруку Свято Шевченка, алаштоване, як і в попередніх роках, місцевою Школою „Українознавства і релігії“. Цим разом, вперше в історії Осередку, виступили чотири групи бандуристів і бандуристок, які своїм виконанням вповні задовольнили на шедрі оплески присутніх.

Чотири групи бандуристів, це вислід наполегливої праці маестра проф. Романа Левицького, керівника курсів гри на бандури при Школі Українознавства і релігії, її директор — це проф. Василь Григоренко, який теж чимало причинився до розвитку курсів. Найбільше завантажена з цих груп, це Ансамбль Бандуристів ім. Лесі Українки, який складається з молодих матерів, відомий зі своїх виступів у Елізабет, Ірвінгтоні, і Нью Бронсвіку. Вони заграли й заспівали „Вітер віс“, Сніжного до снів Т. Шевченка і „Ой, горе тій чайці“ Леонтовича до слів Д. Мазепи; вони також, під батуту проф. Ле-

вицького виконували роллю хору для реніти груп. Група молодих учнів заграли „Ой, три шляхи широкі“ і „Максим козак Залізняк“, а група старших — відіграли „Ой, літав орел“ і „Думи мої“. Із цими двома групами, собою співав проф. Левицький. Четверта група, — це не названий ансамбль бандуристок і бандуристів, який вперше виступав і виконав „Встає хмара з-за ліману“.

Програмою керував учень В. Фурманець. Реферат прочитав учень А. Шевченко. Мелодією виконала учениця Н. Павленко під аккомпанімент І. Черевти. Декламували учні і учениці І. Фізер, О. Шевченко, Л. Кручко, О. Фурманець і І. Халецький. А м е р и к а н с ь к і г і м н „Заповіт“ і „Садок вишневий“ відспівав шкільний хор, підготований учителями О. Писном Кретою і Мирославою Павловською.

Вшестері наповнена зала Осередку гриміками оплесками нагороджувала всіх виконавців. На закінчення всі відспівали „Ще не вмерла...“

Я. П.

Опубліковано новий том „Студій до історії українців Канади“ д-ра М. Марунчака

Винісся. Четвертий том „Студій до історії українців Канади“, який вийшов у світ у 1972 р. накладом УВАН Канади, містить 35 нарисів, статей та есеїв з піонерської доби. Цим томом автор д-р М. Г. Марунчак поглиблює розуміння цього надто важливого періоду української історії в Канаді. Є тут такі праці, як „До історії українського канадського воєнства за морем“, „Атапій Гончаренко і Кирило Генік і канадські українці“, „До держави формування політичної думки українців Канади“, „Три Саскатунські етні“, „Акція Бойового фонду в Канаді в 1906 р.“, „До історії УНС в Канаді“, та інші.

В розвідці „Українська мова урядовою мовою Канади в піонерській добі“ автор наголошує, що українською мовою не тільки послуговувалися в двомовних школах провінцій Манітоби, Саскачевану й Альберти, але також була низка законів в цій мові для користування українців в згаданих провінціях.

Бандуристи на американському вечорі

Нью Йорк. — Молоді бандуристи-студенти Олена і Віра Шумиловичі виступили на американському мистецтвеному вечорі зі співом в супроводі бандур 5-го травня у Клубі Віліяма в Нью Йорку, на вечорі Асоціації Композиторів, Авторів та Мистців Америки. Сестри виступили в Українському Музичному Інституті в класі бандури у проф. Романа Левицького. Олена Шумилович закінчила школу св. Юра і веде студію в Гантер Коледжі, молодша Віра навчається в школі св. Юра, обидві з відзначеннями. Сестри вже виступали на Шевченківсь-

кому вечорі в Укр. Літературно-Мистецтвеному Клубі в Нью Йорку, на вечорі ветеранів Першої світової війни в Муорей Гіллі, діти для української громади в Гартфорд, Конн., на запрошення Відділу СУА та ін.

Присутні на мистецтвеному вечорі Асоціації композиторів, авторів та мистців Америки одержали пояснювальну летючку англійською мовою під назвою „Бандура“. П написала мати молодих бандуристок, поетка Ірина Шумилович-Шумилович, подорож, молодша Віра навчається в школі св. Юра, обидві з відзначеннями. Сестри вже виступали на Шевченківсь-

Ювілейні святкування у Пассейку, Н. Дж.

Місто Пассейк у Нью Джерсі, святкує цього року своє перше століття, а тому, що українська громада тут є чисельна, добре організована й активна, її запрошено включитися у всі торжества, що їх заплянувало місто. Українці осіли тут ще перед I світовою війною, але організованість й розбудову основно проявили в 30-их роках, яка й покляла міцні підвалини для прийдешніх поколінь.

Коли по II світовій війні прибули тут так зв. новопоселенці, то застали добре організовані українські Церкви обох віровищів, Відділ УНСОУ, УРСОЮ, „Провідники“ й УНПОМ, а також ОДВУ, а згодом ООЧСУ, Пласту, СУМА, СУА, як і УНДМ, Ветерани й ін. Організовано Українське „Рідне Школу“, Відділ УНКА, а по декількох роках набуто репрезентативний дім, якому дано назву „Українська Централь“. А ось, недавно обі наші Церкви здвинули величаві нові храми, очолювані парохами В. Вільніським і Д. Форестом. У Пассейку просперує ще й кредитова кооператива „Самопоміч“, декілька українських крамниць, ряд фахових підприємств і професіоналістів.

Українська громада Пассейку і околиці переконала різні фази свого розвитку. Громаду по II світовій війні очолює Відділ УНКА, в Управі якого були, на початках Ярослав Гадук і д-р О. Ничка, а підтак Марія Стефанівна, на цім становищі перебували 14 років. Всі вони вели корисну й добру працю, але громада, руководячись потребою зміни на останніх загальних зборах УНКА вибрала до Управи молодших людей і професіоналістів. Головою УНКА обрано суспільно-громадського діяча, ексекютивного і індустріального і ж е в е р а Романа Шраменка, його заступником молодого адво-

І. Б.

Шевченківський вечір в Денвері

Святковий Вечором у честь Тараса Шевченка, що відбувся 25 березня ц.р. вшанувала Школа Українознавства в Денвері, Колорадо, великого поета.

Американським гимном, що його відіграла М. Венжівська, розпочала програму вечора. Вступне слово і доповідь виступив інж. Олег Заводович, відзначивши визвольні ідеї і стремління до волі в творчості Т. Шевченка. „Учітеся брати мої“ віддекламували спільно учні 1-ої і 2-ої класів. „Село“ — декламував Марко Заводович, „Гомоніла Україна“ — Роман Колтунюк, „Тарасова Ніч“ — Ірена Лабак, „Тарасів“ — вірш написаний „проф. Іваном Овечком, виступив Віктор Соліяник. Пісні: „Заповіт“, „Рече та стогне“, „Де Дніпро наш“, „Від синього Дону“ під диригуванням інжен. Галини Сластона, заспівали при аккомпаніменті бандури пісню „Місяць на небі“. Маріяка Волтанець заграли на скрипці, при аккомпаніменті піаніно пісню „Думи мої“. Пасі Б. Заводович співав при супроводі бандури в'язанку пісень.

Залю-прибрали національними прапорами, потаєвськими мережаними рушниками, портретом Т. Шевченка, тризубом, заступник керівника Школи Андрій Майстрик, та Олег Заводович. Багато уваги, праці, та старань у підготовці Вечора вклали вище згадані пані, які весь час працюють у Школі Українознавства, а п-і М. Венжівська вчить співу та грає на піаніно до виступів.

Відспівання національного гимну закінчило вечір.

С. Л.

П. Грей зніщив документацію Вотергейтської афери

Вашингтон. — Виконуючи побажання Джона Діна, правного дорадника президента Ніксона про те, щоб передані до Федерального Бюро Інвестицій документи, пов'язані з шпигуванням діячів Демократичної партії „не побачили ніколи денного світла“, діючий директор Еф-Бі-Ай Патрік Грей всі ці документи доручив знищити. Як виявляється, ці документи зберігалися в бюрі вже засудженого Говарда Ганта, звідки забрав їх Джон Дін і відтак в часі зустрічі з Патріком Грейм, на який був присутній також Джон Ерліхман, передав у відання П. Грея. Згідно з заявою П. Грея, він не може ствердити, чи Дін або Ерліхман пропонували ці документи знищити. Він тільки пригадає собі, що Дін мав сказати, що ці документи не повинні „ніколи побачити денного світла“. Інший зацікавлений у шпигуванні афері, Джей Стюарт Мекру-

Т. ШУМИЛОВИЧ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ЖУРНАЛІ

Нью Йорк. — У журналі під наг. „Композитори, автори і мистці Америки“, число 4 з 1973 року, органі однієї меншої Асоціації американських композиторів, письменників і образотворчих мистців та скульпторів, поміщено фотопропродукцію образу українського (мистця), члена тієї Асоціації, Тараса Шумиловича: „Українська сільська переква з 19-го сторіччя“. В тому ж числі поміщено ще кілька репродукцій картин і скульптур різних мистців, пісень з нотами, поезій, рецензій на нові американські видання та ін.

КОРОТКІ ВІСТКИ

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ПОВІДОМИВ, що на 300 000 військових, які відбували свою повинність у В'єтнамі в 1970-72 роках, лише 4 000 осіб, чи навіть менше, стали наркоманами. Цим повідомленням Пентагон заперечує поширені в пресі вістки, нібито ветерани із В'єтнаму найбільше спричинили до поширення наркоманії в ЗСА.

ПІСЛЯ П'ЯТНОХ РОКІВ ВАЖКИХ ПЕРЕЖИВАНЬ у полоні в північних с'єтнамських комуністів, старшина де-тунства Джеймс Ейббот вперше відсвяткував Великдень вдома, в колі своєї щасливої родини, в Аллоуей, Н. Дж. Впродовж 5 років уся родина щодня відмовляла молитву, прохаючи Бога допомогти їхньому батькові скоро повернутись додому. Майор Дж. Ейббот встановив на своєму подвір'ї на високій шпелі американських прапор і, відпавши йому честь, засів з родиною святкувати свій перший Великдень на свободі.

РАДА БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ЗАТВЕРДИЛА Ізраїль за його останній наскок на квартири палестинських партизанів — терористів в центрі столиці Ливану Бейрути, при чому згинуло 14 осіб, але водночас заважувала „всі акти насильства, які загрожують життю тисяч осіб“. 11 членів Ради Безпеки голосували „за“, а чотири стрималися: ЗСА, СРСР, Комуністичний Китай і Гвінея. Однак ніхто не відмовлявся від закладу свого „вето“. Ізраїль задовольнений, що вперше натавровано також українські акти терору. Стрипет задовольнений, що за день раніше, 20 ц.м., Рада Безпеки зажадала від генерального секретаря Курта Вальдгайма, щоб він у скорому часі пред'явив завіт про ситуацію на Близькому Сході.

ГОЛОВА ЛІВІ ПОЛК. МУАММАР ЕЛЬ-КВАДІФІ ПРИЗНАВ у пресовому інтерв'ю, що Лівія експортувала зброю й давала іншу допомогу екстремістам в Ірландії, як теж „різним іншим борям за волю“ у широкому сміслі.

НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ В ЦЬОМУ РОЦІ ПЕРЕВИЩИЛО вже 22 мільйони душ. Рівно 22 мільйони осіб в Канаді було 22 лютого 1973 року, але доки демографічна комісія закінчила підрахунок і заувалила, що йдеться про „круглу цифру“.

У МОСКВІ ПОЛІЦІЯ ПРИТРИМАЛА на кілька годин семеро американських студентів, які демонстрували перед урядом віз у користь совєтських жінок. Всі ці демонстранти — студенти були жидками, п'ять юнаків і дві дівчини. Після кількох годин їх звільнили й дозволили перебувати далі в СРСР, як туристів.

КОМПАНІЯ „БЕЛЛ ТЕЛЕФОН“ ПОВІДОМИЛА, що незабаром у Вашингтоні Д. К., значний дзвінок із телефонної будки буде коштувати не 10, а 15 центів. Підвищення оплати за коротку звичайну розмову з телефонічним будок стосується багатьох інших стейтів, у тому й Нью Йорку та східної частини Канади, де діє ця компанія. „Белл Телефон“ припускає, що згодом доведеться підвищувати оплату за одну розмову до 20 центів, бо лише так компанія зможе покривати великі витрати на інсталяцію та модернізацію устаткування.

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР ГРЕЦІ КОНСТАНТИН КАРАМАНЛІС ПРОГОЛОСИВ у Парижі заклик до теперішнього грецького прем'єра Георгія Пападопулоса, щоб той зрікся влади, відкликався з Риму з добровільного заставлення короля Константина, який є символом правопорядку у Греції, та промовистий шлях тимчасовому новому уряду, який створив би передумови для повороту до демократичної системи правління. Караманліс, який є противником комунізму, перебував в Парижі від 10 років, як політичний емігрант. В Атенас сконфісковано дві газети, які надрукували ту промову Караманліса.

26-ТИРЧНА БЕРНАДЕТ ДЕВІЛІН ВИНІЛА ЗА МІЖ за 24-річного Майкла МекАлассі: Бернадет Девіліні — це посолка з Північної Ірландії до палати громад у Лондоні, екстремістка, яка вже було в'язнена за підбурювальні промови. Два роки тому вона, незаміжня, породила дитинку, зберігши в тайні прізвище батька дитини. Вшанування Бернадет Девіліні стало товариською і політичною сенсацією в Ірландії.

ЗАСТУПНИК ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ КЕННЕТ РАШ ЗАПЕВНИВ індійського прем'єра Індіру Ганді в Нью Делі, що ЗСА не будуть втручатися до суперечки Індії й Пакистану доклада справи 90 000 пакистанських релігійних та обміну цивільними, людьми між Пакистаном і Бангладешем. З Індії Кеннет Раш переїхав до Вашингтона.

В СОВЕТАХ РОЗПОЧАЛИ перевозити нафту з Західного Сибіру нафтопроводами, що сягають на 1 250 миль вглиб європейського СРСР. Нафтопроводи широкі у розмірі на 48 дюймів.

ЦК КПСС хоче прискіпити механізацію добування вугілля

Москва. — Совєтська преса опублікувала з датою 17 квітня нову постанову ЦК КПСС про „технічне переоборудування вугільної промисловості“ в СРСР. Ця постанова подана порядком аналізу виконання директив ХХІV з'їзду КПСС. В опублікованому комуністичному газеті, що міністерство вугільної промисловості СРСР „за повинно проводити роботи щодо реконструкції і модернізації шахт і розрізів, будівництва та поліпшення ремонтної бази, незадовільно поширення досвід передових колективів щодо ефективного використання наявної бур“.

Заповідають демонстрацію проти дорончечі

Нью Йорк. — День 5-го травня представники різних варіантів і груп споживачів у Нью Йорку вирішили на засіданні проголосити „Днем крайового протесту проти дорончечі прожитку“. Того дня в Нью Йорку відбулася демонстрація споживачів-покупців, яка розпочалася від будівництва та поліпшення ремонтної бази, незадовільно поширення досвід передових колективів щодо ефективного використання наявної бур“.

ку біля Публічної Бібліотеки демонстрації влаштували мітинг, на якому закінчилися Адміністрацією президента Р. Ніксона адміністрації до рішучих заходів у боротьбі проти збільшення коштів прожитку. Тільки за місяць березня ціни на харчі в районі великого Нью Йорку підскочили на 1,2 відсотка, а на м'ясо, птицю та рибу — аж на 5,5 %. Загальний індекс цін у всій країні за перші три місяці 1973 року підвищився майже на 6 відсотків.

Шевченківська Академія в Балтиморі

Відділ УНКА в Балтиморі при співпраці місцевих організацій, улаштував Академію в честь Т. Шевченка в неділю 25 березня у залі „Дому Української Молоді“. Програма Академії розпочалась „Заповітом“, відспівали мисланим хором ООЧСУ під орудою проф. М. Кормелюка. Голова Відділу УНКА, Василь Татчина, відкриваючи Академію звернувся до присутніх, щоб вони повстали з місць і одноклассникою мовчання шанували покійника Андрія Чорнодольського та інж. Мельника — відомих громадських діячів. Доповідав д-р Анатолій Булака, проаналізувавши ідеологічний вплив Шевченка в розвитку національних ідей в тодішньому часі, аж по сьогоднішній день.

Володимир Станіславський

Видавництво „Сатердей Рев'ю“ банкрутувало

Сан Франціско. — Видавництво Saturday Review, яке досі публікувало чотири місячні журнали: „Сасісес“, „Еджкейшен“, „Сосасті“, й „Арте“, зголосило в суді банкрутство з уваги на велике задолження у висоті понад 3 м.лн. доларів, заподіяючи одночасно далекоюдою реорганізацію видавництва. Згідно з поданим пляном видавця, згадані чотири журнали будуть ліквідовані порядком об'єднання їх, а також журналу „Saturday Review“, з журналом „World“. У висліді такого об'єднання буде створений один журнал, що почне появлятися влітку цього року як двотижневик під назвою „Saturday Review - World“. Редактором нового журналу буде Норман Казіне, який до 1971 року був редактором „Сатердей Рев'ю“, а тепер є редактором журналу „Ворлд“. Працює в „Сатердей Рев'ю“ Казіне покинув з уваги на розходження в поглядах на видавничу політику між ним та видавцями Ніколасом Чернесом та Джоном Веронісом. У зв'язку з цим варто нагадати, що Норман Казіне брав участь у переговорах про звільнення Верховного Архидієкона; кардинала Йосифа Сліпного із совєтського ув'язнення.

Совети зрікаються додаткових високих оплат від жидівських емігрантів

Вашингтон. — Голова республіканської меншости в Сенаті, сен. Гю Скотт, виявив журналістам, що на нараді у Білому Домі заявлено йому й іншим привітанням сенаторам, що Совети офіційно повідомили Уряд, що вони не стягують вже додаткових високих оплат при видачі візи на виїзд до Ізраїлю. Тому Уряд наполягає, щоби не в'їзати тісі справи з ратифікацією американсько-совєтського торговельного договору, в якому призначається Совстам клявузулю найбільшого упривілеювання. Однак сенатор Генрі Джексон, демократ із стейту Вашингтону, заявив, що він не відкидає свої поправки до ратифікаційного закону, в якій пов'язується той договір з винятковою скасуванням в СРСР додаткових оплат за візи до Ізраїлю, які доходять до 30 000 дол. від особи. Сен. Джексон звернувся до Уряду, що коли Совети не проголосять офіційного скасування таких оплат, то Брежнев може в кожній хвилині відновити стягання таких оплат. Президент Ніксон вважає, що цю справу краще поладнати закулісовим дипломатичним шляхом, а не ставленням справи рубя в Конгресі. Ніксон уважає, що Совети виявляють тепер „поміркованість“ у проблемах Південної Азії, Близького Сходу і Західної Європи і що не слід відстоювати їх від тієї „поміркованості“ політики, тим паче, що 95 відсотків життів які хочуть емігрувати в СРСР до Ізраїлю, отримують дозвіл на виїзд.

Помір Михайло Лучкович...

(Закінчення зі стор. 1-0)

книжку спогадів "A Ukrainian Canadian in Parliament" ("Українець в канадському парламенті").

В середу, 25 квітня, о год. 8-й вечора відслужив панахиду за св. п. Михайла Лучковича Владика Ніл, який на вістку про його смерть прилетів з Ріджайни, щоб віддати останню прислугу Покійному. З Владиком послужили оо. парохі: Ю. Ковальський і митроп. радн. В. Тарнавський в каплиці похоронного заведення Парк Меморіал. Під час панахиди Покійного прощали Владика Ніл, голова Відділу КУК в Едмонтоні адв. Я. Росляк, посол до федерального парламенту В. Скорейко і голова ЛВУ М. Сус від АБН та організації Визвольного

Ака Перейма

(З приводу мистецької виставки в Нью Йорку)

Від невідомо 6-го до невідомо 13-го травня ц.р., в Нью Йорку, в приміщенні Українського Літературно-Мистецького Клубу, відбувається індивідуальна виставка праць мисткині Аки Перейми, яка вже раніше брала участь у спільних мистецьких виставках по різних американських інституціях, а, крім цього, мала вже понад десять індивідуальних виставок.

Ака Перейма — це одна із сучасних мисткинь, що зуміла поєднати традиційне народне мистецтво із найновішими сучасними технологічними середниками. Джерелом мотивів для тих праць є українські писанки, пісні, вишивки і вірвання. Мисткиня свідомо вживає різних символів, як, наприклад, яйце, вода, дубовий листок, вікно і т.п. Композиції, краски та теми своїх праць передає з глибоким відчуттям.

"Коли стану перед нерозмальованим полотном — каже мисткиня — мене огортає почуття непевності, що не покидає мене, аж поки моя ідея, яку переливаю на це полотно за допомогою барв, не стане дійсністю". Інтуїтивно і повною емоцією працює осягає Ака високого рівня сучасного мистецтва, поєднуючи всіма найновішими засобами.

Пі великі скульптури зі стали — це величавий монолог народних мотивів, що були на виставці великих

Перед ювілейним бенкетом 32-го Відділу УНС у Філадельфії

32-ий Відділ УНС у Філадельфії, в невідомо 6 травня 1973 р. о год. 3.30 по полудні в залі Українського Американського Горжаканського Клубу при 847 Н. Френклін вулиці відзначити своє 5-літнє існування святковим бенкетом. Перед бенкетом — коктейль, а під час бенкету виступили відомий популярний пластовий гурток з народними піснями. Декламуватимуть вірші Олега Ольжича, поета-героя, ім'я якого 32-ий Відділ УНС носить. Тостмайтром буде проф. д-р Богдан Гнатюк. Запрошений Головний Уряд УНС у Філадельфії на чолі Послом Лисогором. Те ж прибуде з Чикаго кум (хресний батько) Відділу, відомий піонер УНС, та співголова українсько-американського життя Степан Курпас.

32-ий Відділ УНС у Філадельфії, в невідомо 6 травня 1973 р. о год. 3.30 по полудні в залі Українського Американського Горжаканського Клубу при 847 Н. Френклін вулиці відзначити своє 5-літнє існування святковим бенкетом. Перед бенкетом — коктейль, а під час бенкету виступили відомий популярний пластовий гурток з народними піснями. Декламуватимуть вірші Олега Ольжича, поета-героя, ім'я якого 32-ий Відділ УНС носить. Тостмайтром буде проф. д-р Богдан Гнатюк. Запрошений Головний Уряд УНС у Філадельфії на чолі Послом Лисогором. Те ж прибуде з Чикаго кум (хресний батько) Відділу, відомий піонер УНС, та співголова українсько-американського життя Степан Курпас.

Інженер-українець на високому посту у фірмі Глісон

Лев Якимович Тарабан, який 18 років працює у фірмі Глісон (Gleason Works), як інженер-конструктор, назначений на головний інженер-фабрики цієї фірми в Бельгії (Gleason Works, S.A., Park Industriel de Ghlin-Baudour, 7420 Baudour, Belgique). Його завданням є організувати нову фабрику, підшукати і привчити до праці інженерів-бельгійців, а тоді повернутися до Рочестера, до головного бюро фірми Глісон.

Інженер Л. Тарабан, приїхавши до Америки в 1949 р., через деякий час (1955 р.) вступив на вечірній Механічний відділ Рочестерського Технологічного Інституту,

Проф. д-р П. Шульженко

„РЕАЛЬНА ПОЛІТИКА“

(Закінчення зі стор. 2-0)

ставлять на перше місце власну користь, задля свого „святого егоїзму“. Наприклад, англійський прем'єр Ллойд Джордж погодився на окупацію російським військом Грузії в лютому 1921 року; він сподівався, що цим задовольнить Москву, свої апетити, і Великобританія розвиватиме комерцію з більшовицькою Росією. Але через рік уряд Леніна уклав договір з Німеччиною в Італії в Рапалло, і Москва продовжувала пропаганду проти Великобританії, як проти „голубового ворога“.

1938 р. у вересні на конференції чотирьох прем'єрів у Мюнхені (Чемберлен, Давид, Гітлер і Муссоліні) англійці та французи хотіли добити торгу з диктаторами Німеччини та Італії: Чехословаччину вирішено пожертвувати Гітлеру, щоб „забезпечити мир на ціле покоління“. Але ця „реальна політика“ була фактичною зовнішньою фантастикою, бо вже у вересні 1939 р. почалася Друга світова війна.

Приклад найкращою ілюстрації „реальної політики“ дають події громадянської війни в Іспанії 1936-1939 рр. Визначний іспанський комуніст Хуанес Ернандес описав політику Салана в той час у книжці „Велика зрада“, що вийшла в Парижі 1953 року. Ернандес пише, що Салан хотів використати війну в Іспанії для своєї „реальної політики“. Він зазначав, що Салан не бачив перемоги республіканців над генералом Франком та військом Гітлера й Муссоліні, який помагав Франкові у війні. Тому Салан не давав республіканцям зброї, а коли дещо посилав, то для того, щоб держати їх під впливом своїх агентів в Іспанії. Ернандес пише так про тасмій Іспанії Салана в іспанській війні:

„Жертвуючи іспанський народ, я штовхав Гітлера на Захід, даючи йому мій кордон. І страх урядів — англійського та французького — примушує їх бути послухними супроти СССР. З другого боку, збільшуючи напруження між англо-французькою групою та фашистськими державами, я підштовхую їх на війну, яка

ПРИЧИНИ ТРУБОТ СЕКРЕТАРЯ ЦК КП УКРАЇНИ

(Закінчення зі стор. 2-0)

на майбутнє має дати бути боротьба з „націоналістичними пережитками“ серед населення України, партія повинна „всімбірно посилювати політичну діяльність, давати рішучу відсіч будь-яким спробам пропаганди націоналістичних поглядів, давати відсіч буржуазним проповідникам антикомунізму“. В цій справі пленум ЦК КП України прийняв відповідні постанови, щоб забезпечити виконання трудящих „в душі пролетарського інтернаціоналізму, неприхильності до будь-яких проявів буржуазної ідеології, національної обмеженості, приватновласницької психології, антигромадських вчинків“. Іншими словами, йдеться про ті самі справи і проблеми, що про них в УССР вже говориться понад 50 років, а після урочистих заяв та декларацій, що, мовляв, завершено виконання „совєтської людини в душі пролетарського інтернаціоналізму“, завжди виникає потреба продовжувати і скріплювати боротьбу з вічно живими „націоналістичними пережитками“.

Чи справді нестача спеціалістів в Україні?

Цей аспект забезпечення України потрібними кадрами має свої особливості. По-перше, це особливості української чинності забезпечення, що українське народне господарство повністю забезпечене потрібними спеціалістами. За словами Шербицького, „слід враховувати, що вже тепер по окремих професіях відчувається деяка нестача спеціалістів“, а також „треба звернути увагу, зокрема, на підготовку кваліфікованих кадрів для нових галузей і виробництв“.

Такого роду інформація не викликає б дивування, коли б на іншому місці доповіді Шербицького і у поста-

КОРОТКІ ВІСТКИ

Вісник, 1 травня 1973

СОВЕТСЬКИЙ УРАД ОФІЦІЙНО ПРИЗНАВ невдачу космічної лабораторії „Скайлер“, яку вислано з СРСР після виходу з орбіти. Ця космічна лабораторія була вислана на орбіту в 1968 р. з метою космічного корабля стався якийсь вилуч, який викликав його переробку в космічну лабораторію „Скайлер“, яку переслали он туди. — Тим часом ця лабораторія вислана в космос власної лабораторії „Скайлер“ з 3-ма астронавтами.

БРИТАНСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ АЛЕКСАНДЕР ЛЕВІНГДОННІС заявив, що новий атлантський чартер, який називає ту промову Лівінгдонніса „реальною і своєчасною“, але піддав під сумнів можливість одночасного переговора про справи монетарної системи, торгівлі й оорони.

У ВІДНІ ПЕРЕБІВАЛИ 96 жидів, які емігрували були з СССР до Ізраїлю, розчарувалися тамешними умовами життя і праці та ринули повернутися до СССР. 18 з-поміж них отримали без труду советські візи, а решта вживають ще заходів, бо вони стали були вже ізраїльськими громадянами, яких Москва не хоче випустити.

У РИМІ 23-РІЧНИЙ АРАБ ЗАХАРІЯ АБУ АЛЕБ ЗАСТРІЛИВ 34-річного італійця, Вікторіо Олігареса, службовця ізраїльської авіаційної компанії Ель-Аль. Арештований признався до вбивства, що його вислала арабська терористична організація вбити того італійця, який був „шпионом“.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГОЛДА МЕІР ЗАЯВИЛА, що вона вважає, що стипендія президент Ануар Садат, який схильований і тому може у такому покічному, стане дією розпочати війну. Ізраїль, мовляв, приготувався до вибуху війни.

В ЮГОСЛАВІЇ ЗАСУДИЛИ на півтора року в'язниці колишнього міністра внутрішніх справ і колишнього комуністичного партизана Воїна Лукіча за „наклепницьку пропаганду“ проти держави. Лукіч втратив був свою колишню позицію в югославській партійно-державній верхівці у ході однієї з партійних „чисток“.

АМЕРИКАНСЬКЕ „БЮРО ЗВ'ЯЗКУ“ У ПЕКИНІ НАРАХОВУВАТИМЕ спершу тільки 10 осіб, з яких 8 говорять по-китайськи. Голова цієї станції, насправді амбасадор, Дейвід Брус, не захотів, щоб до цієї дипломатичної місії включили фахівців від справ торгівлі і культури, тому всі його співробітники призначені Державним Департаментом.

ЯПОНСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ МАСАНОШІ ОГІРА ЗАЯВИВ готовість прийняти до Вашингтону, щоб особисто з'ясувати причини, чому японський уряд відкинув запрошення, що його президент Нісон висловлював до японського монарха Гірогіто. Але Уряд ЗСА відкинув ті відвідини міністра, як „зайні“. Зате не відкинуло запровадження відвідин японського прем'єра Какуї Такаки.

КОЛИШНІЙ ГОЛОВА КАМБОДЖИ ПОРОДОМ СІАНУК ЗАЯВИВ на пресовій конференції у своїй резиденції в Пекіні, де він користується комуністичною китайською підтримкою, що вірні йому війська цілком оточили столицю Камбоджі Пномпень, але не будуть тієї столиці здобувати, чекатимуть, поки тамешний уряд Лона Ноля провратить і поверне його; Сіанука, до влади стане необхідністю.

ПЕРША ГРУПА АСТРОНАВТІВ ДЛІ „СКАЙЛЕБУ“ — великої космічної лабораторії, що буде запущена на орбіту 14-го травня, переходить тепер сувору карантину. Астронавти капітан Чарльз Конрад, д-р Джозеф Кервін і капітан Пол Вейтц ізольовані від оточення. Карантин триватиме три тижні. Зроблено це на вказівку лікарів, які не хочуть допустити, щоб хтось із астронавтів захворів напередодні лету. Запасна група астронавтів також відбуває карантин.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД ДЖЕКОБ МІШЛЕР ПОЗБАВИВ громадянства ЗСА Герміну Браунштайнер-Раян з Лонг Айленду, німку з походження, яку обвинувачують у жордуванні в'язнів у Майданку, де вона була наглядачкою в гітлерівському таборі. Її видадуть до рук властей у Західній Німеччині, але суддя Мішлер покинув надавати право її захисникам оскаржити рішення про примусову відіду. Чоловік заарештований, американець Раян, сказав, що, якщо його дружина буде депортована, то він вийде із нею.

АМЕРИКАНСЬКІ ГЕОФІЗИКИ ВВАЖАЮТЬ, що незабаром буде можна точно передбачити землетруси. Три геофізики довгий час вивчали причини землетрусів, і прийшли до висновку, що найважливіша з них — це зрушення в земній корі, які виникають у висліді співаді між гірськими породами і підземними водами. Там, де „зростають“ гори і де гірські породи починають краще проводити електричні коливання, можна сподіватися врешті-решт землетрусу.

СТЕЙТОВА КОМІСІЯ В ОБЛАНІ ЗАПРОПОНУВАЛА підвищити членам Лейслярти Ньюйоркського сейту платню, у зв'язку з великим подорожжям життя, з 15 000 доларів до 25 000 доларів річно. Ця ж комісія вважає, що треба значно підвищити платню і стейтським суддям та службовцям у ділянці судівництва.

ЗА ПЕРШІ ТРИ МІСЯЦІ 1973 Р. СУД НА МАНГЕТТЕНІ У НЬЮ ЙОРКУ засудив до кари в 25 доларів більше 173 затриманих поліцією чоловіків, які користувалися або хотіли скористуватися з послуг проститутки. Поліція переслідує чим час за завдання переслідувати проститутку і їхніх клієнтів. Частина їх випустили без кари, а більшість заплатили по 25 дол. Між засудженими, яких називають „Джонами“, є службовці різних бюр, чиновник із важливої Пенсильванської канцелярії, лікар із Канади, членки „Африканського культурного балету“, який прибув на гастролі, та ін.

Ці час коли Козенку намагався відіграти відіграти неприємного Тарзана до головної квартири змовників, поки пілот допоможе йому відіграти скоплене судно...

Я так покажу, як стріляти з крісла, що я їх знайшов в їх човні! Не будемо ждати, щоб вбити злочинців змучив описами, які вони будуть спати. Ми в'ємо їх швидко — крісами!

А Тарзан, коли не берегти його під час сварки, намагався очистити свій мізок з наркотику.

Я повинуюсь своїм наказам, Козенку! Видай мені Тарзана, або я скажу по радіо нашому вождю, що ти злегнав собі його бажання!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 12-го ТРАВНЯ 1973 р.

НАМТРАМСКІ, Міч. Місячні збори Т-ва ім. М. Шапкевича 94 Відд. о год. 6-й веч. в Укр. Дем. Клубі при вул. Грінліг 2376. Простягся чл. прибути на збори. — М. Ворискевич, рек. секр.

ЧЕКАГО, Ілл. Місячні збори Т-ва ім. М. Шапкевича 220 Відд. о год. 7-й веч. при 1915 West 61st St. — В. Влідий, секр.

НЕДІЛЯ, 13-го ТРАВНЯ 1973 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Н. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 387 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клубі. Простягся чл. прибути, бо є важкі справи до пологодження. — П. Дзюба, гол., М. Лиллак, кас., В. Попович, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го ТРАВНЯ 1973 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Н. Збори С-ва Пресв. Вогородиці 36 Відд. о год. 2-й по пол. в Укр. Амер. Клубі, 292 Гадсон Авеню. Простягся чл. прибути. — Стелла Гоповська, Марія Ковальчук, Параска Деміян.

Різне

ДО ВІНАЙМУ ТРИ (3) ПРОСТОРИ КІМНАТИ з ланцюжком, газова пліч, холодильник, ціла доба гаряча вода, в тій околиці Бронксу, 1 блок до підземки й автобусу. Тел. (212) 678-7147 або (212) 587-0217

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ ЗАКІНЧИТЕ ЦЬ СЬОГОДНІ 3 І Л Я J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6, а вже за кілька годин, а найдайте слідуючого дня почувтеся ліпше.

Ще здалося дуже швидко і дуже помітно з слідуючого неділя: краща жовтуха, зачіска, виступає, газ, відбавлях, завороту голови, біль у крижах і інші недомогання. Ціна однієї пляшки \$10.00, а якщо хочете для своїх приятелів, тоді 2 пляшки тільки — \$15.00. Якщо Ви незадоволені прогадом 24-48 годин, поверніть пляшку, а гроші будуть Вам негайно повернені. Пийте зараз, долучуйте чек або моні ордер на адресу: THE MILLER CO., INC. Dpt. 41 790 Broad Street, Newark, N.J. 07102

HELP WANTED MALE

MACHINISTS

Experienced in Setup and Operation

1st, 2nd and 3rd Shifts

1. Horizontal Boring Mill

2. Vertical Turret Lathe

3. Lathes — Engine, Turret and Automatic

4. Drills — Radial and Small

5. Milling — Vertical, Horizontal, Bridgeport

EXCELLENT BENEFITS

APPLY PERSONNEL OFFICE

POSI-SEAL

INTERNATIONAL INC.

Rtes. 49 and U.S. 95

North Stonington, Conn.

An Equal Opport. Affirmative Action Employer

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВУЩІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ Дуже КОРОТКО — НЕ ПРОГАНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ARKA Company DEPARTMENT STORE 48 E. 7th St. Tel. GR 3-3550, New York 10003 „UKRAINA“ Енциклопедія для Молод. \$15.00.

Різне Українське Визвольне Вовро **ROMAN PARCEL SERVICE** 141 2nd Avenue, New York City Tel.: (212) 475-7430

ВІСНІ ЛАС ПАЧЕН з ОДЯГОМ І КАРМАМИ з УКРАЇНИ до СССР. Маса на складі все потрібне до вишивки. Послано запит БУВ-ЛЕМ ЦЕРТИФІКАТІ І привласню ПАЧКИ до ЦОЛІНЦІ (також вивантажувати). Уряд. години: від понед. до суботи 8:30 — 6:00 веч. В неділю від 10 до 2 по пол.

REAL ESTATE

ДОЧЕТЕ ПРОДАТЕ АБО КУПИТЕ БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ зворотиться до **UKRAINSKY FIRM GEMINI REAL ESTATE CO.** 88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Вступайте в члени УНСОЮЗУ!

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GR 5-1487 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

PETER JAREMA

129 East 7th Street NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІПРА ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3362 Boston Rd.

NEW YORK, N.Y. 10460

Tel.: 863-2475

Директор ПОСКО СЕНКОВСЬКИЙ

Займається похоронами в Бронксі, Нью-Йорку, Нью-Джерсі.

Ціни приступні для всіх.

Обслуга чесна й найкраща.

У випадку смутку в родині, клієнту, як в день, так і вночі.

WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager

129 Grand Street (cor. Warren Street)

Jersey City, N.J. 07302

HEnderson 4-5131